

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložne naročnine se sprava se ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petlin; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmetrnica in javne zbirave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovano se ne rojzsmajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnštvo** ulice Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odrpne reklame cije se prosto poštno.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P ednost je moč“.

Okoličani!

Prihodnjo nedeljo, dne 28. t. m. Vam bode stopiti na volišče, da si izberete svoje zastopnike v deželni in mestni zbor tržaški.

Okoličani!

Od nekdanj ste bili Vi branitelji vere svojih pradedov, slovenske narodnosti in čistega avstrijskega čuta ob obalah naše Adrije. In sedaj Vam je zopet pokazati, da ste ostali in da hočete ostati, kar ste bili: verni katoličani, zavedni Slovenci in zvesti Avstrijci. Le taki možje, ki so vneti za te naše svetinje, se bodo znali boriti ob vsaki priliki za povzdigo duševno in gospodarsko toli zanemarjene okolice tržaške.

Taki možje, katere vam priporočamo v soglasju z volilci posamičnih okrajev, so:

ZA I. OKRAJ:

Ivan Nabergoj,

posestnik na Proseku.

ZA II. OKRAJ:

Fran Kosec,

župnik na Katinari.

ZA III. OKRAJ:

Ivan Marija Vattovaz,

posestnik pri sv. Ivanu.

ZA IV. OKRAJ:

Fran Dollenz,

posestnik in sodar v Trstu.

ZA V. OKRAJ:

Alojzij Goriup,

posestnik in trgovec na Proseku.

ZA VI. OKRAJ:

Ivan Goriup,

posestnik na Opčinah:

Okoličani!

Ravno sedaj, ko n a j b o l j besni nasprotni vihar, kakor še nikdar, treba, da vsakdo vrši svojo narodno dolžnost. Volite torej zložno gori navedene može sebi na korist in narodu v čast!

Irredenta v našem Primorju.

V „Agramer Tagblattu“ štamo nastopni članek:

Mnogo se je že pisalo o tej strupeni gliivi, toliko v slovanskih, kolikor v nemških listih. Da pa v zvezi temu zopet govorimo o tem predmetu, v to nas sili okolnost, da je z rešenjem tega vprašanja tesno spojeno življenje in obstanek našega slovanskega rodu v primorskih pokrajinah.

Petardami in bombami je zasnovala irredenta svoj boj, sedaj pa je ubrala druga pota. Trudi se, da se ukorenini v srca italijanske mladine in razločno dovolj je že videti nje vspehe, kajti malone vsa italijanska mladina je že okužena po irredenti. Komur je bila prilika, da je občeval s to mladino — bodisi v Trstu, ali v Istri, ali na Goriškem, ali v Tirolu, ali kjer si bodi v naši monarhiji, osebnostno pa z akademiško mladino — uveril se je lahko, da je tu že globoko ukoreninjena kal irredente, da so irredentistiške ideje in načrti jedini idejal tej mladini. Demonstracije, ki so vsakodnevna prikazen na italijanskih šolah, vedenje do profesorjev, zahtevajočih boljega poznavanja zemljepisja in zgodovine avstrijske, darovi „Lega nazionale“ v lirah itd. itd., ne dopuščajo nikakega dvoma več. Da, celo med dečkami, obiskujočimi ljudsko šolo, moglo se je že beležiti takih demonstracij. Italijanski gimnazij in realka v Trstu sti postajanki te glijve, ki se nadalje goji in razvija med akademiško mladino.

Poglejmo le na vojaške begune v naših pokrajinah! Res je, da je možno beležiti takih tudi med drugimi narodi naše države, toda to so izjemni naši slučaji, ki ne izvirajo iz protipatrijotiskega mišljenja, ampak večinoma le iz lahkomiselnosti in nepremišljenosti, ali iz strahu pred kaznijo radi kakega pregreška. V italijanski mladini je pa stvar povsem drugačna. Tu je beg izpod zastave sad protipatrijotiskega mišljenja in vzgoje.

Naj le trde italijanski poslanci v državnem zboru, da je ni irredente; s tem zagovarjajo morda svoje osebno mišljenje, ne pa onega svojih volilcev, da, morda niti ne menenja členov svoje lastne družine.

Ako bi bili čuli ti poslanci, kako mladeniči, ki so poklicani, da z nočem branijo avstrijsko domovino, mladeniči, ki so morda blizu na tem, da si pridobe zlati porteepe in ki so prisegli domovini zvestobo, z največim entuzijazmom pojo nepatrijotiske pesmi, potem pač ne bi povzdigali več svojega glasu v obrambo strupene irredente. Bojimo se, da ni več tako daleč ura, ko bodo tudi ti poslanci morali vsklikati: mea culpa, mea maxima culpa — varali smo se.

Ne da se tajiti, da je v naših primorskih pokrajinah tudi take mladine — ne govorimo o slovanski —, ki je patrijotisko vzgojena in ki misli patrijotiski. Toda to so večinoma, da, gotovo, po 99% otroci slovanskih in nemških starišev, ki pa so že pozabili, da so otroci slovanskih in nemških starišev in ki so vsled brezbriznosti od strani svojih starišev vzrasli kakor Italijani, ali so si vendar

ohranili zvestobo in ljubezen do domovine in do dinastije.

Že gloje strupeni črv irredentistiški tudi na posamičnih delih naše veje, že vidimo v irredentistiškem taboru kakor zavedence tudi posamičnih oseb naše krvi in je torej skrajni čas, da se vsemi dovoljenimi sredstvi postavimo v bran pred tem okuževanjem. Kajti, ravno na nas najbolj preži irredenta. Saj s mo jej mi je d i n a z a p r e k a, da se ne more širiti, kakor bi se jej ljubilo. Irredentovci ne sovražijo vlade samo zato, ker je avstrijska, ampak tudi zato, ker se tu pa tam vendar usmilja Slovanov in brani njih prava. To uprav vedo Italijani, da temeljito zginajo vsa irredentovska sanjarenja, kakor hitro se naš narod vzbudi k samozavesti in pride do uživanja svojih pravic.

Od tudi tudi njihov veliki napori, da bi našo dečo dobili pod svoj upliv. Naravnost od prsi naših mater trgajo otroke, in žal, še je takih slovanskih mater, ki dopuščajo to za borni Judežev groš, za skledico leče v otroških vrtcih „Lega nazionale“. V teh otroških vrtcih so tudi danes še slovanski otroci v večini. Lega se niti ni ustanovila v to, da bi vzgajala italijanske otroke, ampak zato, da bi iz slovanskih otrok ustvarjala irredentovcev in italijanskih pristašev. To je gola sramotna kupčija s človeškimi dušami. In naj še tako hudo pritiska na nas življenja skrb, boriti se hočemo vendar kakor Špartanci zoper te naše nasprotnike. Toda plačila za ta herojski odpor nam je pričakovati — ako ga je sploh pričakovati — še le v daljnji bodočnosti, ako vlada ne stopi na našo stran kakor podpornica. In mi ne zahtevamo nikacih milosti, nikacih prednosti; mi zahtevamo samo pravice, kakor nam jih zagotavlja §. 19 naše ustave, kateri §. je za nas Slovane, žal, v mnogih pogledih še vedno le na papirju. I. S. Fojačev.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 22. februarja 1897.

Državnozbornske volitve. Volilnega shoda v Srednji Škofiji, okraja koperskega, ki ga je sklical minole nedelje gosp. deželni poslanec in dekan Josip Kompare, udeležilo se je toliko ljudstva, da je bilo dotično dvorišče polno, a ljudje so stoneli tudi ob oknih in na zidovih. Predsednikom shoda je bil izvoljen veleč. gosp. duhovnik Notar, ki je, zahvalivši se na skazani mu časti in opozorivši volilce na važnost in pomen tega shoda, dal besedo g. dež. posl. Josipu Komparetu. Gospod poslanec je v lepem govoru razkladal svoje delovanje v deželnem zboru in je potem govoril o delovanju dosedanjih državnih poslancev Spinčića in Laginja. Množica je pazljivo sledila razlaganjem gospoda poslanca in na mnogih mestih je z vsklikanjem izražala svoje priznanje imenovanima poslancema. Posebno se je pritrjevalo besedam g. poslanca, ko je pripovedoval, kako neumorno in požtivovalno se je potegoval g. državni poslanec Laginja, da je v tem kratkem času vendar nekaj priboril za našo Istro, kakor n. pr.: odpis zemljiško-odveznega dolga, olajšanje plačevanja davka za letos, razne gradnje cest itd. Pripomnil je tudi, da n. pr. mestu puljskemu ni

bašček za ročna dela brez roča s svilenimi trepci, v steklenki cvete kita vijolic, cvetične mize so polne listnatih rastlin. Vse to je natanko tako urejeno kakor pri Fromontovih jedno nadstropje niže — le okus, ta nevidna črta, ki v istini ločuje odlične od vsakdanjega, še ni nič kaj izčiščen. Vse skupaj se kaže kakor srednji posnetek slike iz življenja. Gospodinja sama nosi še prenovo obleko in zdi se, da je bolj sama na obisku, nego-li v lastnih prostorih. V Rislerjevih očeh je vse krasno, brez graje. Ravno se pripravlja, da bi to povedal vstopajoči v salon, a nasproti jeznemu pogledu svoje žene je plašno umolknil ubogi soprog

„Le glejte, štiri je ura“, pravi, z jezo kazaje na uro. „Nobenega ne bo . . . Sosebno pa sem raztogotena nad Klaro, da ne pride . . . Prepričana sem, da je doma . . . slišim jo.“

V istini Sidonija že od poludne sem vleče na uho najmanjši šumot v spodnjem nadstropju, kričanje otrokovo, zapiranje vrat. Risler bi šel zopet rad doli ter se izognil razgovoru, ki se znova pričinja kakor pri zajutreku, a s tem Sidonija nikakor ni zadovoljna. Saj sme vendar zahtevati, da jej on dela družico, ko jo popuščajo vsi drugi. In siromak je ostal pribit na svoje mesto,

prvi priskočil v pomoč njega župan Rizzi — da si bi njemu bila v prvi vrsti ta dolžnost —, ampak dr. Laginja. Slovan dr. Laginja je prvi poklical vlado na pomoč, ko je v Pulji zavládala strašna epidemiška bolezen. (Burno odobravanje.)

Na to so sledila razna uprašanja do gosp. poslanca, n. pr. radi zidanja šole v Spodnji Škofiji, radi zidanja železnice po Istri in radi kolodvora v Spodnji Škofiji, zaradi govorice, da pridemo pod Hrvatsko, ako bi bil izvoljen dr. Laginja itd. G. poslanec je jasno in umestno odgovarjal na vsa ta uprašanja. Razlagal je tudi veliki pomen državnozbornskih volitev sedanjih v V. in IV. kuriji in je polagal volilec na srce, da se gotovo vsi udeležijo volitve za V. kurijo, ki boče v četrtek v Spodnji Škofiji, in v petek istotam za kmečke občine.

O važnosti volitev je govoril tudi g. Fran Polić iz Trsta. Rekel je, da, ako bi v V. kuriji zmagala italijanska stranka, bi povsod tam, kjer ne poznajo razmer, nastalo menenje, da je Istra italijanska zemlja, kar pa ne bi odgovarjalo resnici. — Slednjič je pozval g. posl. Kompare, naj vzdignejo roko vsi oni, ki so slovanske krvi, kakor jeden so vzdignili roko vsi možje. Da pa boče stvar še bolj gotova, pozval je, naj vzdignejo roko oni, ki so proti temu, da bi bil izvoljen dr. Laginja. Ni se vzdignila nijedna roka. To je veljalo kakor prisega, kakor svečana obljuba na poštenje, da bodo volilci zvesti svoji krvi — dru. Laginji.

Nadalje je gosp. poslanec povabil pričujoče, da v zahvalo in v dokaz udanosti do presvetlega cesarja, ki nam je dal zakone, da se smemo zbirati, zakličejo našemu vladarju, trikratni „živio“, kar se je tudi zgodilo največim navdušenjem, in godba je svirala cesarsko pesem.

Potem se je zopet oglasil predsednik shoda, veleč. g. Notar, da zahvali ljudstvo na mirnem in možatem vedenju, ter je lepimi besedami zaključil shod. Živio-klici so orili toliko g. predsedniku, kolikor tudi g. posl. Komparetu. In ljudje so se razšli mirno vsaki na svoj dom.

Ne moremo si kaj, da ne bi tu omenili ne-ljubih razprtij, ki so nastale na Spodnji Škofiji zavoljo šole. To uprašanje sicer ni v nikaki zvezi z državnozbornsko volitvijo, ali nasprotniki so porabili tudi to stvar, da bi razdružili popred zločne brate. Toda ljudje naj bi pomislili, da ni častno, ako bi se v taki stvari, kakoršna je državnozbornska volitev, cepili radi manjih lokalnih razmer. To boli narodno čutečega moža, ko vidi prepire radi takih stvari, ki se dajo polagoma vrnati v zadovoljnost in po pravici vseh.

Položaj na Kreti se poslednja dva dni ni spremenil ni malo. Iz Aten je došlo včeraj poročilo, da je grški ministerski predsednik predložil parlamentu zakonska načrta, glasom katerih je odpraviti na Kreti grške konzulate (češ, saj Kreta tako in tako pripade Grški) in pa je poklicati pod orožje letnika rezerve 1890. in 1892.

Predvčerajšnjem je mešana četa mornarjev velesil zasedla mesto Sitijo.

Z Dunaja poročajo, da smatrajo tamošnji politički krogi položaj na Vstoku tim resnobnišim, ker med velesilami baje ne vlada več popolno sporazumljenje.

kakor tisti ljudje, ki se med nevihto ne upajo ganiti, boječi se, da bi strele ne potegnili nase. Sidonija postaja nemirna, po salonu hodi gori in doli, poriva stol bolj nazaj, premika ga potem zopet na prejšnje mesto, pogleduje se mimogredé v zrkalu — naposled pozvoni deklini ter jej veli, naj pozvé pri očetu Achillu, je-li že kdo povprašal po njej. A ta stari Achille je zloben človek. Kadar pride kdo, pravi celo, da je ni doma.

Toda ne! vrtar še ni videl nikogar.

Molk in osuplost. Sidonija stoji pri levem, Risler pri desnem oknu. Odtod vidita mali vrt, na kateri se pričinja spuščati noč, in pa črni oblak dima, ki se iz visokega dimnika vije proti nizko na zemljo visečemu nebu. Pri tleh nasproti v tvornici se je razsvetilo najprvo okno blagajnikovo: Žiga Planus z največjo pazljivostjo svojeručno prižiga svojo svetilnico, in njegova široka senca hodi pred plamenom gori in doli ter blizu omrežja do polovice pada na steno. Sidonijina jeza se je polegla za jeden hip o pogledu na te znane posameznosti.

Sledujoč je zavila neka ekipaža na vrt ter se ustavila pred vrati. Nazadnje vender jeden! (Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Kmalu je vedel vsaki človek v hiši, da je danes Sidonije vsprejemni dan. Oče Achille, ki je oskrboval vrt, je bil celo jako navšečen zaradi tega, ker so mu od zimskih lavorik pri vhodu odlomili nekaj mladik.

V tem je sedel Risler v jasni luči visokih oken pred risarsko desko. Slekkel je fino suknjo, ki mu je bila nepriležna, ter nove manšete potisnil nazaj. A misel, da žena njegova pričakuje pohodov, ga je motila in vznemirjala. Včasih se je zopet prauzje opravljal ter odhajal gori v svoje stanovanje.

„Ali ni še nihče prišel?“ je vprašal boječe.

„Ne, gospod Risler, nihče.“

V tem si je bila Sidonija kakor gospodinja pripravila v lepem rdečem salonu — kajti Rislerjevi imajo salon s konsolo med okni in lične mizo na preprogi z jasnimi vdelanimi cvetkami — ter okoli sebe nastavila več stolov in naslanjačev. Tu in tam leže knjige in časniki, na mizi stoji jer-

Kako naj bi se razdelila Turčija? O tem vprašanju je objavil dunajski „Fremdenblatt“ članek, ki pravi v bistvenih potezah: Ako bi se Turčija brisala z zemljevida Evrope, moralo bi se omejiti jo na Azijo, kjer bi se pokazala kakor majhna država, pod imenom „Mala Turčija“. Rusija bi sasedla Armenijo in ozemlje, po katerem se približa Bosporu in Dardanelom. Angleska bi se polastila Egipta ter zasedla tudi Arabijo, ali vsaj obrežje Arabije. Umestno bi bilo tudi, da zasede Angleška ozemlje ob izlivu Evfrata. Francija bi podedovala Maroko, katera država bi bila zajedno s Tunisom in Algirjem jako plodovita in velikanska francoska kolonija. Avstrija bi si vzela Sirijo in Mezopotamijo; tudi Albanija bi pripadla avstrijskemu cesarstvu. Italija bi sasedla Tripolis. Nemčija, ki stremi za razširjenjem svoje prekomorske trgovine, bi dobila od Angleške „Walvisch“ — pristanišče v Afriki, kajti Angleška najlaglje odškoduje Nemčijo, ker Angleška zasede mnogo zemljišča. Slednjič, da ne bi si velesile skočile v las zaradi Carjegrada, treba v Trakiji zasnovati malo nevtralnno državo, katere središče bi bil Carjigrad pod pokroviteljstvom evropskih držav.

Gospodarski napredek Rusije. V Rusiji se mirno vrši gospodarsko oboroževanje. Rusija se pripravlja ne samo za gospodarsko osamosvojenje, temveč tudi za prevlado v tem oziru. Ali to doseže, dokaže nam prihodnost; vsekakor pa slutijo zapadne države, da bodo skoro občutile tudi gospodarsko silo mogočne slovanske države. In ta gospodarska moč, če že ne prevlada, bo pa vsaj najtrdnjše jamstvo za politično prevlado in mogočnost Rusije nad drugimi državami, o čemur že sedaj pričajo znamenja.

Ruski finančni minister je za letos predložil proračun z vrlo zanimivim poročilom. V njem je lahko spoznati vedno napredujočo, že sedaj mogočno gospodarsko organizacijo. V poročilu je očitno jasno hipni napredek Rusije v gospodarskem oziru.

Za leto 1897. so proračunjeni redni dohodki za 83 milijonov više, nego redni izdatki. Izredni izdatki — v znesku 129 milijonov — določeni so za prometne zgradbe (železnice). Minister utemeljuje posamezne proračunske postavke, omenja davčno silo in znižanje davkov ter pojasnjuje narodno-gospodarski razvoj Rusije. V marsičem je zanimivo razpravljanje o važnosti žitne cene za poljedelstvo. Za malega kmetovalca, ki prideljuje za svoje potrebe in plačuje davke in druge troške v naturalijah, je obila žetev merodajna, ne pa visoke cene. Zasebno veleposestvo, posebno zadoženo, oskudovano je precej vsled nizkih žitnih cen zadnjih dveh let, vendar pretiravajo veleposestniki. Finančni minister smatra za svojo glavno dolžnost opazovati natančno cene izdelkov in njih u. l. v. na narodno gospodarstvo, seveda ne misli uplivati na določevanje žitnih cen, kar smatra tudi za nemožno. Tudi z nasprotno carinsko politiko se ne bi pomoglo poljedelstvu. Vsled sedanje carinske politike se je pa mogočno razvila industrija. Velike uspehe beleži Rusija v svojem gorništvu, izdelovanju strojev, kemični industriji, pridobivanju nafte in še v marsičem drugem.

Rusija se vsled sedanjega razvoja industrije ne more več prištevati k izključno poljedelskim državam, ker njena industrija že sedaj donša ogromne svote in je občno blagostanje tesno spjeno z nadaljnjim razvojem industrije. Poljedelški pridelki vsega leta imajo vrednost do poldruge milijarde rubljev, dočim se industrijski izdelki istega časa cenijo preko dveh milijard rubljev.

Razvoj tako važne stroke narodnega pridobivanja je provzročil novo razmerno razdelitev gospodarskih sil. Nastale so nove gospodarske oblike; če bi se pa skušalo preosnovati gospodarske odnošaje Rusije v zmislu poljedelske države, bil bi to gospodarski polom za ogromno državo. Tako preosnovanje bi pa bilo tudi nemožno, ker bi druge države ščitile ustrajno s carinami svoja poljedelstva in Rusija bi le žrtvovala svojo industrijo, poljedelstvu pa vkljub temu ne pomagala. Izključeno pa vsekakor ni, da bi se moglo okrepiti poljedelstvo s skrbno in previdno carinsko politiko, kar je pa dokaj zavisno od drugih držav.

Za sibirsko železnico se je dostej dovolilo do 302 milijonov rubljev. To velikansko delo ustrajno napreduje in je upanje, da doseže l. 1898., vsekakor pa leto pozneje, sirska železnica od obeh strani reko Amur. Na ta način bode zveza preko

Sibirije s Tihim oceanom nekoliko po železnici, nekoliko po parobrodu (na Amurju). Ker je Kitajska dala koncesijo za železnico preko Mandžurije, tedaj Rusiji ni treba graditi precej dalje in v tehničnem oziru težje izvedljive železnice ob Amurju; okrajša se tedaj za 514 vrst. Tudi o uravnanju valute se izraža minister ter pravi, da ni opustila Rusija izvrševanja tega važnega uprašanja, kakor so bila mnenja drugod.

„Politik“ piše dne 16. prosinca t. l. v poročilu o vseruski razstavi: „Naraščanje gospodarske sile Rusije je v zadnjih 15 letih od moskovske razstave l. 1882. ogromno in Evropa (in sosebno sosedne države) imajo uzrok trepetati pred tem čvrsto rastočim otrokom....“ „Slov. List“.

Različne vesti.

Občinske volitve v mestu. Dasi imata voliti še II. in I. razred, vendar pa smemo smatrati volilni boj v mestu zaključenim, ker je II. razred domena progressovcev, a v I. razredu so konservativci odstopili od kandidature z izgovorom, da z malim številom zastopnikov prvega razreda itak ne bi mogli uveljavljati svojih načel in nazorov. Signatura teh volitev je torej: popolno nadvladje progressa v mestu in popolna kapitulacija konservativcev. V Trstu imamo torej sedaj le še dve resni stranki: progressovce in Slovence. S tem dejstvom bode računati slednjič tudi slavni vladi v Trstu in na Dunaju, to pa tembolj, ker je prišlo do tega, če že ne pozitivnim, gotovo pa negativnim sodelovanjem velikega dela c. kr. uradnikov. — O pomenu poraza konservativcev v III. razredu in o tržaških mestnih volitvah sploh, trebalo bode še govoriti obširnejše in temeljiteje.

Za danes pripomnimo še, da se je v soboto, po zmagi progressovcev v III. razredu, ljuba sodruga podila po mestu in prirejela demonstracije pred uredništvom „Mattina“, „Del. podp. društvom“ in pred telovadnico „Sokola“. „Tagblatt“ pravi, sicer, da se glavarji progressovcev odsvetovali svojim od vsake demonstracije; temu nasproti konstatujemo, da je sredi tolpe značonosno korakal jeden najbolj kričavih novoizvoljenih svetovalcev in prvakov med glavarji progressovcev, zbok česar moramo meniti, da triumfatorjem vendar niso bile toli neljube te pomilčne demonstracije. Da so redarji tudi priprli par najbolj kričavih junakov, to je že tako navadno v Trstu, da niti ne treba povdarjati tega še posebej.

Saj smo rekli že minole sobote, da so gospoda v deliriju, zato smo minole sobote zvečer resignirano vsprejemali tiste „abasso i ščavi“ kakor stvar, katere ni možno spremeniti, in katere more izlečiti le poštenjak, čas, ki je najboljši zdravnik na svetu.

Okoličani! Mestni magistrat tržaški opozarja ene volilce v okolici, ki morda še niso dobili svojih volilnih legitimacij na dom, da jih dvignejo v soboto dne 27. t. m. od 9. ure predp. do 2. pop. pri delegovanem komisarju v teh-le krajih: a) volilci I. volilnega okraja v šolskem poslopju v Škedenju; b) volilci II. okraja v šolskem poslopju dvorca Revoltella; c) oni III. okraja v šolskem poslopju na Vrdeli; d) oni IV. okraja v šolskem poslopju v Rojanu; e) oni V. okraja v šolskem poslopju v Trebčah in f) volilci VI. okraja v šolskem poslopju na Proseku.

Naši shodi. Minole nedelje sta bila v naši okolici dva shoda: javen shod v Kjadinu (II. okraj) in volilen shod v Koloniji (III. okraj). — Prvega shoda se je udeležilo kakih 50 volilcev. Po pozdravu od strani predsednika pol. društva „Edinost“, g. prof. Mate Mandiča, pričela se je razprava o kandidatu za II. okraj v mestni svet tržaški. Zborovalec Anton Gerdol je predlagal za kandidata gosp. župnika Kosca ter povdarjal, da so volilci drugih vasij že pritrdili tej kandidaturi; nadeja se, da bode ves okraj zložno volil tega kandidata. Ta predlog je podpiral tudi posestnik Križmančič. Jeden govornikov je sicer prigovarjal tej kandidaturi, češ, da duhovnik ostani v cerkvi, in je priporočal mesto tega inženirja iz mesta. Te pomislike pa je jako srečno pobil g. dr. Matej Pretner. Govornik je povdarjal, da naš kandidat mora biti naroden, veren in dober Avstrijec. Vse te lastnosti da ima naš kandidat, ki uživa splošno zaupanje v drugem okraju in ki je poznan kakor jako razsoden in učen mož. Isti se bode gotovo

zanimal za koristi svojih volilcev, ne le v narodnem in duševnem, ampak tudi v gospodarskem oziru. Radi pomisleka, da je g. Kosce duhovnik, bi se ravno tako lahko reklo, da je od predgovornika predlagani kandidat inženir, ki naj ostane doma in ceste meri. Ako bi se hotelo tako modrovati, bi se lahko reklo zdravniku, naj zdravi bolnike, posestniku, naj obdeluje svoje polje, delavcu, naj dela, odvjetniku, naj skrbi za svojo pisarno. Torej tudi Venezian in družba ne bi smeli biti kandidatje. A to ni pravilno, kajti vsi imamo pravico in dolžnost zanimati se za javne stvari. Po tem prepričevalnem govoru se je z veliko večino vsprejela kandidatura gosp. Kosca. — Na to je predsednik prečital program g. Kosca, kakor smo ga že priobčili v svojem listu. Program je bil vsprejet živahnim odobravanjem. — G. dr. Gregorin je pojasnjeval volilcem, kako jim je postopati o občinskih volitvah ter je povdarjal še posebno, da naj vsakdo, ki ne dobi volilne legitimacije in glasovnice do petka zvečer, gre ponjo v soboto v šolo Revoltella. Na to je razlagal novi volilni red za državni zbor in o važnosti volitve v V. kuriji za tržaške in okoličanske Slovence. Istotako je povdarjal važnost volitve v tretjem kolegiju, to je v dosedanjem okoličanskem kolegiju, ter pozval volilce, da se v polnem številu udeleže volitve v V. kuriji, ki bode dne 8. marca t. l., in ravno tako volitve za okoličanskega poslanca, ki bode dne 18. marca t. l. Slednjič jim je govornik pojasnil, da vsled prizadevanja pol. društva „Edinost“ okoličani ne bodo več volili v mestu, ampak vsak v svojem okraju, in je povdarjal, kako potrebno je, da ravno ob sedanjih državnozbornih volitvah pokažemo, da v Trstu in v okolici v velikem številu biva krepek slovenski živelj, zvest narodu in cesarju. Kakor se pokažemo ob volitvah, tako nas bodo poštevali na Dunaju. — Zatem je predsednik Mandič proglasil g. Ivana Nabergoja kandidatom za V. kurijo in še je ta kandidatura vsprejela soglasno. Zahvalivši zborovalce na treznem vedenju, zaključil je predsednik zborovanje živio-klicem presvetlemu cesarju in so se zborovalci odzvali trikratnim „živio“.

O shodu v Kolonji spregovorimo v nočejšnjem večernem izdanju.

Za državnozbornske volitve v V. kuriji. Glasom objave mestnega magistrata tržaškega, voli poslanca za V. kurijo ane 8. marca t. l. od 8. ure zjutraj do 4. pop. v teh-le krajih: 1. Škedenj v ljudski šoli škedenjski; 2. Sv. Marija Magd. Gornja in Spednja, Kjarbola Gornja, v ljudski šoli ulice dell' Istria; 3. Rocol, Kjadin, Lonjer v šoli dverca Revoltella; 4. Vrdela, Kolonja, Škorklja v šoli na Vrdeli; 5. Barkovlje, Greta, Rojan v ljudski šoli v Rojanu; 6. Bazovica, Bane, Gropada, Opčine, Trebče v šoli v Trebčah; 7. Kontovelj, Prosek, Sv. Križ v šoli na Proseku.

Državnozbornske volitve v Istri. Zadnjič smo povedali, kje se bode volilo do danes za V. kurijo; danes pa imenujemo vsa ona mesta, v katerih je še možna naša zmaga: v sredo dne 24. t. m. Šmarje Pomjan (6), Dekani (12), Osor Cres (4), Omišalj-Krk (4), Kanfanar (6), Dubašnica (6), Motovun (7), Trviž-Pazin (4), Žrenj-Opstalj (4), Sv. Lovreč Pazenatički (5); v četrtek dne 25. t. m. Grašče-Pazin (8), Gologorica-Pazin (4), Pazin (8), Mošćenice (6), Mune-Podgrad (4), Hrušica-Podgrad (4), Škofije-Milje (5), Opstalj (7), Sv. Ivan od Šterne-Višnjau (3), Višnjau (5); v petek, dne 26. tega meseca Belej-Cres (3), Lindar-Pazin (6), Podgrad (4), Pregarje-Podgrad (2), Karojba-Motovun (4), Sv. Ivan-Cres (3); v ponedeljek 1. marca; Baderna-Poreč (4); v torek 2. marca Vižinada (7); v sredo 3. marca Tar-Poreč (5). V večernem izdanju priobčimo občine, ki so v zapadni Istri že in kako volile za IV (kmečko) kurijo in one, ki bodo volili v tem tednu.

Rodoljubom povemo v tem hipu le toliko, da je zmaga našega kandidata zavisna tako rekoč od vsacega pojedinega glasu. Veliko odgovorno t bi vzel nase oni, ki bi zanemaril svojo dolžnost. Naperite torej vse svoje sile, vsi in povsod.

Posledice razpuščenja občinskega zastopstva v Pomjanu. — Iz Pomjana nam pišejo: Mi nikakor ne mislimo kritikovati ta korak visoke vlade, pač pa hočemo opozoriti isto vlado na eventualne posledice njegove. Spoštovani čitatelji: mi skotej ne smemo več živeti, in gorje nam, ako bi prišlo do novih, drugih občinskih volitev! — Odkar se

